

7 Φεβρουαρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

KES COLLEGE,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 775/94)

Τελωνειακοί Δασμοί — Εκτελεστή διοικητική απόφαση — Ο τελωνισμός ολοκληρώνεται και δύναται να προσβληθεί ως εκτελεστή διοικητική απόφαση μόνο όταν πληρωθούν οι δασμοί — Πληρωμή παρακαταθήκης δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική απόφαση — Απόρριψη αιτήματος των αιτητών πριν την καταβολή οποιουδήποτε φόρου ή δασμού είναι πληροφοριακού χαρακτήρα. 5

Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η άρνηση των καθ' ων η αίτηση να απαλλάξουν από εισαγωγικούς δασμούς αναλώσιμα είδη που εισήγαγαν για εκπαιδευτικούς σκοπούς. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Όπως προκύπτει από την τελωνειακή νομοθεσία και τη νομολογία, μόνο με την πληρωμή των επιβληθέντων δασμών και φόρων μπορεί να προκύψει εκτελεστή διοικητική πράξη που να επηρεάζει τα δικαιώματα του φορολογουμένου. 15

Επιπρόσθετα, σύμφωνα με το Άρθρο 161 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1967 (Ν. 82/67), είναι σαφές ότι ο δασμός πρέπει να καταβληθεί και μετά να αμφισβητηθεί η επιβολή ή το ύψος του. Κατά συνέπεια προκύπτει πως ο τελωνισμός ολοκληρώνεται και επιφέρει έννομα αποτελέσματα όταν οι φόροι και τα τέ- 20

λη πληρωθούν.

5 Η καταβολή χρημάτων υπό μορφή παρακαταθήκης (deposit) μέχρι να ολοκληρωθεί η διευθέτηση του θέματος, είναι ενδιάμεση διευθέτηση και δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη δυνάμενη να επιφέρει έννομα αποτελέσματα.

10 Στην υπό κρίση υπόθεση είναι φανερό ότι η πληρωμή υπό διαμαρτυρία έγινε στις 25.8.94. Η βεβαίωση της φορολογίας και ο διακανονισμός της χρηματικής παρακαταθήκης σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 156 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 82/67 έγινε μετά την καταχώρηση της προσφυγής, δηλαδή στις 21.9.94. Συνεπώς με την προσβαλλόμενη επιστολή ημερ. 5.8.94, το περιεχόμενο της οποίας ήταν σαφώς πληροφοριακού περιεχομένου, δεν προέκυψε εκτελεστή διοικητική πράξη που να είναι προσβλητέα με 15 προσφυγή σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

20 *Αναφερόμενες Υποθέσεις:*

The Vintage Motor Enterprises Ltd v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1588,

25 *Παύλου v. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και Άλλου (1991) 4 Α.Α.Δ. 3393,*

Archer Navigation Limited v. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 938,

30 *Πένταυκας v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 945,*

A. Μαντοκεφαλός (Air-Conditioning) Ltd. v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2332.

35 **Προσφυγή.**

40 Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση να μην απαλλάξουν από εισαγωγικούς δασμούς διάφορα αναλώσιμα είδη τα οποία οι Αιτητές είχαν εισάξει για εκπαιδευτικούς σκοπούς.

Παπαχαραλάμπους και Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Α. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η

αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την παρούσα προσφυγή ζητά την ακόλουθη θεραπεία: 5

“Απόφαση και/ή διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη των καθ’ ων ημερ. 5/8/94, ήτοι η άρνηση των καθ’ ων να απαλλάξουν από εισαγωγικούς δασμούς διάφορα αναλώσιμα είδη, όπως κρέμες κ.λ.π., που η αιτήτρια έχει εισάξει για εκπαιδευτικούς σκοπούς είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή στερείται οιασδήποτε νομικής ισχύος.” 10

Στις 29.7.94 η αιτήτρια εταιρεία K.E.S. College είχε αποστείλει στο Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων επιστολή με την οποία ζήτησε την απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς των πιο πάνω προϊόντων τα οποία θα χρησιμοποιούντο όπως ισχυρίστηκε για εκπαιδευτικούς σκοπούς από τον κλάδο αισθητικής του K.E.S. College Λευκωσίας. 15 20

Σε απάντηση της επιστολής αυτής ο Διευθυντής Τμήματος Τελωνείων απέστειλε την επιστολή ημερ. 5.8.94, το περιεχόμενο της οποίας προσβάλλεται, με την οποία πληροφόρησε τους αιτητές ότι οι κρέμες ως αναλώσιμα είδη δεν μπορούσαν να τύχουν απαλλαγής σύμφωνα με την Τελωνειακή Νομοθεσία. 25

Στις 8.8.94 η εταιρεία Imrophar Trading House Ltd κατάθεσε στο Τελωνείο Λευκωσίας διασάφιση για αποταμίευση στη γενική αποθήκη αποταμίευσης Αρ. 5.140 έντυπο C3 B47/8.8.1994 ποσότητας καλλυντικών. 30

Στις 25.8.94 η εταιρεία Imrophar Trading House Ltd πλήρωσε ποσό χρημάτων υπό μορφή καταβολής χρημάτων παρακαταθήκης υπό διαμαρτυρία και στις 21.9.94 ο Ανώτερος Τελώνης έλαβε τη σχετική επί του εκκρεμούντος θέματος απόφαση. Αξίζει να σημειωθεί ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 12.9.94. 35

Η αιτήτρια με την προσφυγή της προβάλλει σαν λόγους ακυρότητας την έλλειψη αιτιολογίας και την ύπαρξη πραγματικής πλάνης. 40

Με προδικαστική ένσταση οι καθ’ ων η αίτηση εισηγούνται ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη

αλλά πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα και/ή προπαρασκευαστική.

5 Όπως προκύπτει από την τελωνειακή νομοθεσία και τη νομολογία, μόνο με την πληρωμή των επιβληθέντων δασμών και φόρων μπορεί να προκύψει εκτελεστή διοικητική πράξη που να επηρεάζει τα δικαιώματα του φορολογουμένου. (Βλ. *The Vintage Motor Enterprises Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1588, *Πάυλος Παύλου v. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και Άλλου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 3393, *Archer Navigation Limited v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 938 και *Γεώργιος Πένταυκας v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 945.

15 Επιπρόσθετα, σύμφωνα με το Άρθρο 161 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1967 (Ν. 82/67), είναι σαφές ότι ο δασμός πρέπει να καταβληθεί και μετά να αμφισβητηθεί η επιβολή ή το ύψος του. Κατά συνέπεια προκύπτει πως ο τελωνισμός ολοκληρώνεται και επιφέρει έννομα αποτελέσματα όταν οι φόροι και τα τέλη πληρωθούν.

20 Στην υπό κρίση προσφυγή ο δικηγόρος των αιτητών αναφέρθηκε στο γεγονός ότι στις 25.8.94 πληρώθηκε από την εταιρεία Impropnar Trading House Ltd ποσό χρημάτων υπό διαμαρτυρία και υπό μορφή καταβολής χρημάτων παρακαταθήκης για να υποστηρίξει τη θέση του ότι στις 12.9.94 που καταχωρήθηκε η προσφυγή είχε προσβληθεί μια καθόλα εκτελεστή διοικητική πράξη.

30 Διαφωνώ με την πιο πάνω θέση του δικηγόρου του αιτητή. Η καταβολή χρημάτων υπό μορφή παρακαταθήκης (deposit) μέχρι να ολοκληρωθεί η διευθέτηση του θέματος, είναι ενδιάμεση διευθέτηση και δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη δυνάμενη να επιφέρει έννομα αποτελέσματα.

35 Στην υπόθεση *A. Mavrokefalos (Air-Conditioning) Ltd v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2332, όπου το Τελωνείο εξέτασε θέμα υποτιμολόγησης εμπορευμάτων, επετράπη στους αιτητές να εκτελωνίσουν τα εμπορεύματα με την καταβολή χρηματικής παρακαταθήκης μέχρι να εκδοθεί απόφαση του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων σχετικά με την πραγματική αξία των εισαχθέντων εμπορευμάτων.

Στις σελ. 2336-2337 της απόφασης επώθησαν τα πιο κάτω:

“Από τα γεγονότα, όπως έχουν εκτεθεί πιο πάνω, είναι φανερό

πως υπήρχε μια διαφορά ως προς τους τελωνειακούς δασμούς που θα πλήρωναν οι αιτητές για την εισαγωγή διαφόρων εμπορευμάτων. Για το σκοπό της εξακρίβωσης της ορθής αξίας των εμπορευμάτων, πιθανώς κατόπιν εισήγησης ή/και προτροπής ακόμα του Διευθυντή Τελωνείων, έγινε αίτηση από τους αιτητές 5 όπως κατατεθούν ορισμένα ποσά για κάθε εισαγωγή, υπό τύπο εγγυήσεως, ώστε να επιτραπεί η εκτελώνιση των εμπορευμάτων. Τούτο προφανώς εγένετο με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 156 του Νόμου 82/67, το οποίο αναφέρει:

10 “156.-(1) Οσάκις είναι πρακτικώς ανέφικτος η άμεσος βεβαίωσις του γεγονότος εάν οφείλεται οιοσδήποτε δασμός και τις ο πληρωτέος δασμός αναφορικώς προς οιαδήποτε εισαγόμενα εμπορεύματα, άτινα ως καθορίζεται εν τη περί τούτω διασαφήσει προορίζονται προς εσωτερικήν κατανά- 15 λωσιν είτε επί τη εισαγωγή είτε εκ τινός αποθήκης αποταμιεύσεως, ο Διευθυντής δύναται κατά το δοκούν και ανεξαρτήτως οιασδήποτε ετέρας διατάξεως του παρόντος Νόμου, να επιτρέψη παράδοσιν των εμπορευμάτων ευθύς ως ο εισαγωγέυς παράσχει επαρκή εγγύησιν, διά καταθέσεως χρη- 20 μάτων ή άλλως πως, διά την πληρωμήν παντός μη πληρωθέντος ποσού, όπερ δυνατόν να οφείλεται υπό μορφήν δασμού.”

25 Τα γεγονότα όπως έχουν εκτεθεί πιο πάνω, βασικά δεν αμφισβητούνται. Κάποια σκεώδης αμφισβήτηση μπορεί να υπάρχει ως προς το ποιος εισηγήθηκε την καταβολή της παρακαταθήκης χρημάτων (deposits). Αλλά, είτε αυτό έγινε από το Διευθυντή Τελωνείων, είτε από τον εισαγωγέα, δεν έχει καμιά σημασία στην υπόθεση. Γεγονός παραμένει ότι ο εισαγωγέας ο 30 ίδιος υπέγραψε και υπέβαλε αίτηση με την οποία ζητούσε να του επιτραπεί η εισαγωγή των εμπορευμάτων με την καταβολή χρηματικού ποσού ως παρακαταθήκη. Την παράκληση του αυτή την εδέχθη ο Διευθυντής Τελωνείων ως μια ενδιάμεση διευθέτηση μέχρις ότου ερευνήσει και διαπιστώσει την πραγματική 35 και ακριβή αξία των εκτελωνιζομένων εμπορευμάτων, ώστε να επιβληθεί ο κατάλληλος δασμός. Η απόφαση αυτή του Διευθυντή δεν αποτελεί τελική εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά μια ενδιάμεση διευθέτηση που να του δίνεται χρόνος να μελετήσει το πρόβλημα για ν' αποφασίσει τελεσίδικα. Μόνο η τελική εκεί- 40 νη πράξη που θα καθορίζει το ποσό της τελωνειακής αξίας, μετά τη συμπλήρωση όλων των ερευνών, θα είναι απόφαση που θα μπορεί να προσβληθεί σαν εκτελεστή διοικητική πράξη κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

.....

5 Η ενδιάμεση διευθέτηση του τελωνείου δεν έχει κανένα από τα αναγκαία εκείνα στοιχεία της εκτελεστής διοικητικής πράξης, όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί. Για το λόγο αυτό η αίτηση πρέπει ν' απορριφθεί."

10 Υιοθετώ την πιο πάνω προσέγγιση και κρίνω πως η πληρωμή κάποιου ποσού υπό διαμαρτυρία σαν χρηματική παρακαταθήκη δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη. Απλά με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται ο εισαγωγέας να παραλάβει τα εμπορεύματά του μέχρις ότου αποφασιστεί και βεβαιωθεί ο πληρωτέος φόρος.

15 Στην υπό κρίση υπόθεση είναι φανερό ότι η πληρωμή υπό διαμαρτυρία έγινε στις 25.8.94. Η βεβαίωση της φορολογίας και ο διακανονισμός της χρηματικής παρακαταθήκης σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 156 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 82/67 έγινε μετά την καταχώρηση της προσφυγής, δηλαδή στις 21.9.94. Συνεπώς με την προσβαλλόμενη επιστολή ημερ.

20 5.8.94, το περιεχόμενο της οποίας ήταν σαφώς πληροφοριακού περιεχομένου, δεν προέκυψε εκτελεστή διοικητική πράξη που να είναι προσβλητέα με προσφυγή σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

25 Μετά την κατάληξη αυτή δεν κρίνω σκόπιμο να ασχοληθώ με την ουσία των λόγων ακυρότητας που υποβλήθηκαν.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος της αιτήτριας.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.